

Liber quintus

Liber quintus. Qui est de secūda grammatices pte. hoc est profodia: cui respōdit syl-
laba. Quod ad presentem rationem attinet. syllabe consideratio quas
tripartita est. Primo nāq; de syllabarū tēporibus differemus. Deinde de carminū pedib; q; ex
syllabis cōstant. **T**um de generibus carminū: q; ex pedib; cōponunt. Postremo de accentu
cuiusq; syllabe. Nam quēadmodū libro tertio diximus: quattuor: accidūt syllabe. tenor. tēpus.
spiritus. litterarū. numerus.

de spiritu & numero litterarū
suo loco dictū est. nunc vō in
hoc quinto libro agit de tenor
re siue accētū & de cuiusq; syl-
labe tempore siue quātitate.

Syllaba nāq; quod ad p-
sentē rationē attinet: duob;
modis cōsideratur. aut qua-
tenus habet longitudinē v-
breuitatem: aut quaten; has
bet altitudinē vel pfunditas
tē. Longitudo & breuitas at-
tenditur ratiōe tēporis & du-
rationis: q̄ syllaba in prola-

**Liber quintus de profodia: hoc est syl-
labarū quātitate pedib;. carminib;. et
accētū. Ca. I. de quibusdā regulis gñalib;**

Syllaba longa est: que duo tempora cō-
sumit in prolatione. Breuis vero syl-
laba est. Que vnum tempus consumit.

Omnes vocales apud latinos me-
die sunt: hoc est que produci et breuiari possunt.

Uo post. q. sp liquefcit: post g. & s. plerūq;:

ratione cōsumit. altitudo vero & pfunditas rōne accētus quo syllaba eleuat. aut depmritur. Sed
quonia accētus p̄supponit syllabarū quātitatē idcirco p̄us differendū est de syllabarū tēporibus: hoc
est de illarū lōgitudine & breuitate cū pedū versuūq; rōne p̄qs potissimū syllabe quātitas dep-
hendit. Deinde in vltio hui; libri capite de accētū. hoc ē cū de syllabarū altitudine & pfunditas
te disputabimus. **S**yllaba lōga. Incipit pponere regulas: quibus possim; dignoscere syllas
larū quātitatē. & p̄mo p̄cepta quādam gñalia. Tum de creinēto noim atq; vboz. Deinde de p̄mis
syllabis: medijs & vltimis. Principio tñ p̄mittit quādam fundamēta ad cognitionē eoz q; deinceps
trahēda sunt. **P**rimū est q; syllaba lōga siue p̄ducta: siue vt Quinti. appellat po: recta ē illa.
q; duo tpa cōsumit in platiōe: hoc est dū p̄nūciat. Breuis vō siue curta siue correpta: que vni;
tēpus tñ cōsumit. p̄inde ac si breuis syllaba: siue tēp; illud vñū in quo p̄fert fit mēsurā tpi; in
platiōe ex memorabili p̄cepto illo Aristotelis metaphisicoz lib. x. in quolibet gñe quātitanis
esse aliqd vñū: qd sit metrū & mēsurā: & minimū in illo gñe. **N**eq; ignoro fuisse nonnullos q;
hec scrupulosius inuestigauerint: atq; posuisse quintuplicē quātitarū rōnē in syllaba: vt sit vñū;
tēpus: cū syllaba natura breuis ei; est vt vir Anū & semis: cū syllaba natura breuis indifferēs ē
ad breuē & longā. vt tenebre. cuius dictionis media cōis est. Duo tēpora: cū syllaba natura lon-
ga est. vt do. Duo & semis cū post vocalē natura longa sequit consonās vt dos. Tria tpa: cum
post vocalē natura longā sequitur dure consonātes. vt mons. **S**ed mihi introductiones p̄es-
sertim latinas deponētū satis fuit numerosam illā p̄tionē ad duo integra tpa reducere: vt q; syl-
laba vñū tēpus & semis haberet. natura breuis & positioe lōga diceretur: que vero duo & semis
aut tria tpa longa essent. Illud quoq; hoc loco addēdū est: qd et alias sepius dicef. syllabā lon-
gā p̄ breuē. & breuē p̄ longā auctoritate poetica nōnunq; poni. **D**ēs vocales. Alterū funda-
mētū est qd apud latinos oēs vocales medie sunt. siue indifferēs (siue ancipites: siue liquide)
hoc est qd p̄duci & breuiari possunt. apud latinos vō dixit: q; greci duas habēt vocales eternū
lōgas. e. longū & o. mega. duas q; semp breues. e. p̄filon & o. micron tres medias. alpha. i. iota
& p̄filon. **U**o vero post. q. semp liquefcit. vt aqua liquo: Aduertendū est hoc. et p̄ cognitione
eoz q; paulopost dicenda sunt: qd grāmatici dicūt litterā liquefcere: cū vñū suā atq; rigorē amit-
tit: et quodā modo liquefcit. Quod tribus modis contingere potest. aut q; vocalis que in ali-
qua dictioe longa est. potest esse breuis in alia. & hoc modo P̄iscia. dixit oēs vocales apud la-
tinos esse liquidas. Aut quia littera siue illa sit vocalis siue cōsonās. aliquid de sua vi atq; rigo-
re amittit. non tamē penitus in pronūciatione experitur. quemadmodū cū post q. seqtur. u.
et post illam altera vocalis. hac em̄ ratione vt dicit Quintilia. u. eliquatur. Consonās q; lique-
fcit: cum post syllabam natura breuē sequitur muta cū liquida. et remanente in sua vi muta. liq-
da quodammodo euanesct. Aut q; in pronūciatione littera penitus expungit. veluti cū in car-
mine dictio finit in. m. vel in vocali sequiturq; altera dictio incipiēs a vocali. abicitur enim vo-
calis illa vel. m. cū sua vocali. **T**racq; cū dixisset vocales esse medias & liquidas primo liquefcē
tē mō. subiūgit q. u. post. q. semp est liqda secūdo liquefcētie mō. post. g. vō. & s. aliqñ liquefcit

P̄iscian;

Quintil.